SLOVO ČASOPIS STAROSLAVENSKOG INSTITUTA
POSEBAN OTISAK IZ BR. 15 — 16

Marija PANTELIĆ

65 GODINA VJERNOSTI ZAVIČAJU

ZAGREB, 1965

dragom Antonu Kovačiću za spomen
21. VI 66 Vj. Štefanić

65 GODINA VJERNOSTI ZAVIČAJU

Marija PANTELIĆ, Zagreb

Vjekoslav Štefanić, direktor Staroslavenskog instituta, koji je ove godine navršio 65 godina života i 35 godina naučnog rada, takav je naučni radnik koji nije samo tjelesno nego i duhovno proizašao iz svojeg užeg zavičaja i srastao se s bićem njegove kulturne prošlosti. To je biće krčki kulturni krug, hrvatski glagolizam, kojemu je on ostao vjeran od malih nogu i s kojega je — kao iz ishodišta — u cjelokupnom naučnom radu prelazio i na druga područja hrvatske književne i kulturne povijesti. Poštujući u njegovu naučnom opusu one iste temelje i naučne vrednote na kojima je zasnovan Staroslavenski institut, Radna zajednica ovog Instituta posvetila je njegovu jubileju ovaj broj časopisa »Slovo«.

Rođen u Drazi Bašćanskoj na Krku 25. travnja 1900, učio je klasičnu gimnaziju na Košljunu (Krk), u Zadru i u Varaždinu (kamo je dospio pošto je bio god. 1919. protjeran od talijanskih okupacionih vlasti), a Filozofski fakultet: slavistiku i romanistiku (talijanski jezik i književnost) na Sveučilištu u Zagrebu god. 1921—1925. Služio je na srednjim školama od god. 1926. u ovim mjestima: Ogulin, Krk (1928—32), Ćuprija, Karlovac, Zagreb (od 1932). Od 1941—1945. bio je u uredništvu Hrvatske enciklopedije kao suurednik za hrvatsku književnost i jezični korektor. Uz to je god. 1944—45. bio nastavnik hrvatske književnosti na Visokoj pedagoškoj školi u Zagrebu. God. 1946—1948. bio je opet profesor na srednjim školama u Zagrebu, a od rujna 1948. do kraja 1961. bio je namješten u Historijskom institutu Jugoslavenske akademije da bi mogao raditi na glagoljskom materijalu u Arhivu iste Akademije. God. 1961. postao je v. d. a početkom 1962. direktor Staroslavenskog instituta.

Pogled na naučni opus prof. Štefanića — koji je prikazan u priloženoj bibliografiji — odaje kao osnovnu karakteristiku čvrstu povezanost s terenom i s izvorima i gotovo posvemašnje odsustvo

spekulativnosti. Njegov je rad više heurističko-analitičke i pozitivističke nego sintetske prirode. Opravdanost takvog postupka nalazi se u spoznaji da kod nas, zbog slabe organizacije naučnog rada, nisu bili postavljeni temelji fundamentalnom naučnom radu ni inventarom naše kulturne baštine kao što su: bibliografije, biografski leksikoni, opisi ili katalozi rukopisa, analitičke historije književnosti, historije jezika, dijalekatski atlasi itd. Iz Štefanićeva rada proizlazi parola: najprije evidentirati i identificirati, a onda proučavati i praviti sinteze.

Jedna od bitnih crta Štefanićeva rada je patriotizam. Njegov se interes kreće u velikoj mjeri uzduž etničkih granica, a odatle izvire i njegov veliki interes za hrvatsku glagoljsku pismenost. Ipak patriotski interes nije u njegovu radu nikad deformirao solidnu naučnu metodu. Spektar njegove naučne tematike pokazuje splet različitih naučnih disciplina: od arhivističko-bibliografske, paleografske, tekstološke, lingvističke i književnohistorijske do kulturnohistorijske i etnografske. Ovisilo je o ambijentu u kojem se našao. Ali njegov je postupak obično bio — osvjetljenje istraživanog predmeta sa sviju aspekata i uklapanje u historijski ambijent.

Neposredni povod njegovu naučnom radu, nakon završenog studija, bio je u Baški lični kontakt s poznatim glagoljašem Vinkom Premudom i čitanje Milčetićeve »Hrvatske glagoljske bibliografije«. Slijedilo je traženje starih knjiga i rukopisa po bašćanskim selima. Prvi sretni nalazi (u kući Jura Derenčinovića u Drazi Bašćanskoj) zaokupili su sav njegov interes. Bili su to: štampana duhovna drama o navještenju Marijinu od Ivana Zadranina (koju je 1930. izdao u Nastavnom vjesniku), glagoljska knjižica »Meštrija dobra umrtija« štampana u Senju 1508. (koju je stjecajem okolnosti opisao prof. Petar Kolendić u skopskom Južnom pregledu 1933), dva glagoljska rukopisa kršćanskog nauka iz XVIII st. i jedan glagoljski priručnik o redovima također iz XVIII st. Slijedio je nalaz rukopisa »Salamunove pisme« i »Stošićeva legendarija« (koje je publicirao u Građi za povijest hrvatske književnosti XVII).

Traženje, inventiranje i proučavanje rukopisa nastavio je intenzivnije za svojega službovanja u Krku (1928—1932). Tu je došao do mnogih glagoljskih rukopisa, osobito notarskih protokola, od kojih je publicirao samo najzanimljiviji, tj. oveći »Fragment glagoljske notarske knjige Ivana Mantakovića« (1934), a ostale je odstupio 1958. Jugoslavenskoj akademiji zajedno s onim rukopisima iz Baške. U Krku se posebno dao na sistematsko proučavanje mjesnih arhiva (osobito biskupskog, kaptolskog i franjevačkog). Berba toga rada došla je do izražaja u mnogim radovima različitog karaktera od kojih spominjemo sadržajnije rasprave: »Historijski podaci o srednjoj školi u Krku.« (1931); »Interesovanje krčkih glagoljaša za izdavanje glagoljskih knjiga 1609.« (1932); »Knjige krčkih glagoljaša u XVI st.« (1935) u kojoj je dan zanimljiv materijal za književnu i kulturnu povijest ne samo Krka; »Opatija svete Lucije u Baški i drugi benediktinski samostani na Krku.« (1936) kojoj je, naravno, bio povod Bašćanska ploča, ali je na arhivskom materijalu i objavljenoj literaturi dana povijest reda benediktinaca na Krku.

Rad na Krku prekinuo je neugodan, ali kratkotrajan premještaj u Ćupriju. No za vrijeme kasnijeg dugogodišnjeg boravka u Zagrebu prof. Štefanić je iskoristio priliku ne samo da proširi područja naučnog interesa radeći poslije školske obuke po bibliotekama i arhivima, nego i da se svake godine za vrijeme školskih praznika vraća na rad na otok Krk. Njegovi su krčki nalazi koji su zatim publicirani i dalje oplođivali hrvatsku kulturu: »Povijest crkve sv. Vida kraj Dobrinja« (objelodanjena u Krčkom kalendaru za 1939 — kojemu je prof. Štefanić god. 1938—1941. bio urednikom) govori o relativno najstarijoj hrvatskoj ispravi iz 1100. Rasprava »Nikola Brozić« (1941) daje biografske podatke o ovom izdavaču glag. brevijara iz 1561. Filološka rasprava »Ivan Kraljić i njegov glagoljski rječnik« (1940) daje sliku o ovom nastavljaču Matije Karamana na Krku. Na nalazu iz ovog razdoblja osniva se i kasnije izdanje »Narodne pjesme otoka Krka« (1944) u kojem je uz vrlo instruktivan uvod objelodanjen fond starijih pjesama otoka. Na ovo se gradivo nadovezuje izdanje vrlo zanimljivog etnografskog i lokalnohistorijskog materijala iz Vrbnika priređeno zajedno s vrbničkim župnikom Ivanom Grškovićem, tj. »Nike uspomene starinske J. A. Petrisa« (publicirano istom 1953).

U predratno zagrebačko razdoblje pada uz to rad na kulturnohistorijskom materijalu XVI—XVII stoljeća, tj. rad na onoj literaturi koja je nikla iz suradnje naših ljudi u protivureformacijskom, odnosno katoličko-obnovnom pokretu. Ta literatura pretežno je utilitarna i tendenciozna, ali je zanimljiva zbog toga jer su u njenu krilu bujale klice osnovnih smjernica hrvatske kulturne i književno-jezične orijentacije. Stoga je proučavanje te »drugostepene« književnosti moglo dati dobrih rezultata. Najprije je objelodanio uz široku uvodnu studiju tekst »Bellarmino-Komulovićeva kršćanskog nauka« (1938) u kojem je akcenat na izmjeni čakavskog u štokavsko

narječje u književnosti. Odmah je slijedila opsežna studija i tekst »Jakov Ledesma i njegov Nauk karstianski 1583.« (1938) gdje je prikazana ćirilsko-katolička književnost na području Dubrovnika. Takvo je istraživanje mogao nastaviti za svojeg boravka u Rimu 1938—1939. (gdje je započeo rad već 1936. prilikom prisustvovanja na Bizantološkom kongresu) pa su iz njega rezultirala i neka nova otkrića kao što je »Mali kršćanski nauk J. Ledesme u hrvatskom prijevodu od g. 1578« (1940) i hrvatska adaptacija Alvaresove latinske gramatike prikazane u raspravi »Prilog za sudbinu Alvaresove gramatike među Hrvatima« (1940).

Kako je god. 1941—1945. bio namješten u Hrvatskom izdavačkom bibliografskom zavodu koji je izdavao Hrvatsku enciklopediju napisao je za tu ediciju mnogo članaka, ponajviše iz područja hrvatske književne i kulturne povijesti koji su po prirodi same stvari vodili u širinu. Od tih članaka vredniji su: Akademija, Baščanska ploča, Biblija — prijevodi staroslavenski, hrvatski i dr., Bratovštine kod Hrvata, Brevijari glagoljski, Dubrovnik — književnost. Za isti je zavod priredio i »Petra Zoranića Planine« (1942), vrlo dobro izdanje teksta s uvodnom raspravom, komentarom i rječnikom (premda mu nije bilo pristupačno prvo štampano izdanje).

Poslije rata otvorile su se i prof. Štefaniću široke mogućnosti rada. Tako mu se pružila prilika da dovrši i publicira već prije započete radove na nekim književnim tekstovima, kao što su »Pisma mudroga Salamuna«, »Stošićev legendarij« i »Jedna hrvatskoglagoljska inkunabula iz god. 1491«. Kako je u god. 1950. pala jubilarna proslava Marka Marulića, prof. Štefanić je priredio novo izdanje Marulićeve Judite, a uz to u Marulićevu zborniku raspravu »Još Marulićevih stihova« — po Rapskoj pjesmarici.

Kad je u jesen 1948. prešao u službu Jugoslavenske akademije, bio je pozvan na suradnju u obnovljenoj redakciji Akademijina Rječnika hrvatskoga ili srpskoga jezika pa je za nj obradio dvije partije (pržeć — psik i purman — pustajliti), ali se on mnogo radije opredijelio za rad u Historijskom institutu, odnosno Akademijinu arhivu gdje se do mile volje mogao posvetiti svojoj pasiji — glagoljskim rukopisima koji su mu dotad bili gotovo nepristupačni. Ovdje se morao po dužnosti i stručno baviti arhivskim poslovima i paleografijom: sređivao je, katalogizirao i sistematski opisivao glagoljske rukopise, niz godina je na Akademijinim paleografsko-arhivističkim tečajevima predavao glagoljsku paleografiju itd., a to je sve usavršavalo i njega samoga. Ovdje su stekli svoje osnovno znanje i usmjerenje u naučnom radu mnogi mladi ljudi. U to doba prof. Štefanić je (djelomice i uz suradnju asistenata) nastavio sistematsko istraživanje i evidentiranje arhivske građe, osobito glagoljske, po bibliotekama i arhivima i izvan Zagreba, i to na otoku Krku, Rabu, Lošinju i Cresu te u Rijeci, Kopru, Zadru, Splitu i Ljubljani. Velik obavljeni posao iz tog vremena nije još sav došao na vidjelo, ali je to plodno razdoblje života već dosad dalo obilje plodova u publiciranim radovima različite obradbe, od kojih ćemo znatnije spomenuti.

U arhivističkoj radnji »Arhiv bivše osorske biskupije« (u suradnji s Leom Košutom) (1952) opisan je ovaj arhiv, dok je krasna kulturnohistorijska građa za otoke Lošinj i Cres koja je sabrana u njemu još u rukopisu. Dragocjen je prilog »Glagoljski notarski protokol iz Draguća u Istri (1595—1639)« (1952) gdje je uz svestrani geografsko-historijski i filološki komentar publiciran tekst iz Riječkog arhiva — važan dokumenat o etničkoj pripadnosti i dijalektu srednje Istre. Zaokružena je rasprava »Glagoljica u Rijeci« (1954) u kojoj je što iz arhivskog materijala, što iz literature dao dokumentaciju ne samo o upotrebi glagoljice u Rijeci nego i o etničkoj fizionomiji toga grada. Te rezultate je pokušao demantirati Antonio Luksich-Jamini u časopisu »Fiume« XI, Roma 1964, ali je Štefanić doskora naše znanje o glagolizmu u Rijeci upotpunio novootkrivenim materijalom koji je obradio u raspravi »Riječki fragmenti« (1961). U njoj se novom dokumentacijom i publiciranim izvorima dokazuje da se glagoljica upotrebljavala ne samo u riječkoj crkvi nego i u općini. Opsežna je i rasprava »Glagoljaši u Kopru« (1956) u kojoj se prikazuje obilna arhivska građa o hrvatskim franjevcima glagoljašima u gradu Kopru u Istri. Drugog su karaktera specifične obradbe nekih glagoljskih fragmenata u kojima je autor ušao u naše uže književnohistorijske probleme. Prva je obradba šest štampanih listova kalendara iz Vatikanske biblioteke koji pripadaju glagoljskom brevijaru iz 1491. (kojima se počeo baviti još u Rimu 1939) koja je izašla pod naslovom »Jedna hrvatskoglagoljska inkunabula iz god. 1491« (1951). U njoj su raspravljeni problemi oko štampanja glagoljskih inkunabula, a posebno je uz tekst dana studija o hrvatskoglagoljskom kalendaru, prva iz tog područja kod nas. Druga je rasprava »Splitski odlomak glagoljskog misala starije redakcije« (1957) u kojoj je prikazan jedan od paleografski najstarijih fragmenata hrvatske glagoljice koji je uz to i po jeziku i po kulturnohistorijskim elementima vrlo osebujan pa ga prof. Štefanić lokalizira u ikavski dio Bosne iz poč. XIII stoljeća. Taj je fragmenat Štefanić

našao u Kaptolskom arhivu u Splitu tragajući za ostavštinom Rafaela Levakovića čijih je već nekoliko rukopisa pronašao pa se nadamo da će i o njima doskora osvanuti rasprava. Još je jedna specifična rasprava koja je nastala na identifikaciji jednog fragmenta u Akademiji, a to je »Glagoljski Transit svetog Jeronima u starijem prijevodu« (1964). No i ovdje je tematika rasprave vrlo proširena: na Ivančićev zbornik i senjsko izdanje, na paleografiju i jezik, na Jeronimov Stridon i na pitanje o Marulićevu poznavanju glagoljice.

Ipak je iz ovog područja prof. Štefanić najveći posao uradio na evidentiranju i opisivanju glagoljskih rukopisa. Taj posao, započet već prije rata, nastavio je sistematski s ciljem da sa svojim suradnicima u Akademiji popiše svu glagoljsku građu na terenu. Popis na otocima Cresu, Lošinju i Pagu započeo je L. Košuta, ali je ostao nedovršen i nepubliciran. U zadarskom području izvršili su popis po drugoj inicijativi zadarski svećenici i objelodanili u Starinama. Prof. Štefanić je taj posao obavio na otoku Krku putujući u više navrata po svim selima. Materijal je izdala Akademija u knjizi »Glagoljski rukopisi otoka Krka« (1960), 455 strana, indeks i 32 slike. Tu je o svakom rukopisu napisao iscrpan opis u kojem su o rukopisu dani i opći bibliografski podaci i paleografska i jezična slika te detaljan sadržaj sa zaokruženim zaglavkom. Tako je — uz vrlo instruktivan Uvod o Krku i njegovim rukopisima — opisao 255 rukopisa, a to je toliko manjih i većih monografija, a uz to je samo katološki popisao i one rukopise koji se više ne nalaze na Krku. Time je znatno premašio Milčetićevu bibliografiju i po kvantiteti (jer je on opisao s Krka neka 22 rukopisa) a i po kvaliteti i iscrpnosti obradbe.

Još je veći napor uložio prof. Štefanić u sistematsko opisivanje glagoljskih rukopisa koji se nalaze u Arhivu Jugoslavenske akademije u kojoj se čuva najveća zbirka glagoljskih rukopisa. Na tom je poslu radio — uz ostale poslove — čitavih 15 godina i obradio na sličan način kao i krčke rukopise nekih 440 rukopisa. Djelo, pod naslovom »Glagoljski rukopisi Jugoslavenske akademije«, prihvatila je Akademija još 1964, ali ono još uvijek čeka na štampu, premda predstavlja bez sumnje vrlo velik dobitak za našu nauku.

Udio prof. Štefanića u osnivanju i razvitku Staroslavenskog instituta ovdje napose ističemo. Kad je msgr. dr Svetozar Ritig pregnuo da ostvari svoje davne planove na oživljavanju Staroslavenske akademije koja je djelovala u Krku 1902—1928, a onda se pridružila Bogoslovskoj akademiji u Zagrebu kao njen Staroslavenski odsjek, našao je u prof. Štefaniću i prof. Hammu svoje glavne

suradnike. U stvari Štefanićev kontakt s msgr. Ritigom datira od 1933, kad ga je on kao pročelnik Staroslavenske sekcije pozvao na suradnju u planiranom Vjesniku iste sekcije. Da bi se nadovezalo na stare tradicije, prof. Štefanić je za taj Vjesnik napisao opširan historijat Staroslavenske akademije i njene naučno-izdavačke djelatnosti. Ali kako do štampanja Vjesnika nije došlo i kako nadošli ratni vihor nije davao nade da će do toga skoro doći, prof. Štefanić je svoju raspravu »Staroslavenska akademija u Krku« štampao 1944. završivši je ovim riječima: »Stoga izlazi ova kronika Staroslavenske akademije istom sada da njome ujedno završimo jedan lijepi list hrvatske kulturne povijesti, posebno otoka Krka, ne bi li poslužio ujedno kao poticaj za novi rad mlađoj generaciji netom nastupe za to nove mogućnosti«. Kad su te nove mogućnosti nastale, moralo se napustiti ime Akademije i misao o njenom pravnom kontinuitetu s krčkom te je dr Ritig 1952. osnovao Staroslavenski institut kao novu ustanovu. Prof. Štefanić mu je od početka bio redoviti član i urednik njegovih »Radova«, a nakon odlaska prof. Hamma u Beč preuzeo je i uredništvo »Slova«. Kroz cijelo vrijeme prof. Štefanić je živo učestvovao na podizanju Instituta na vlastite noge, pa je stoga bilo prirodno da poslije smrti osnivača dra Ritiga prof. Štefanić bude izabran u jesen 1961. za vršioca dužnosti, a u proljeće 1962. za direktora Staroslavenskog instituta. Taj izbor pozdravio je u javnosti dr Ivan Esih riječima: »došao je pravi čovjek na pravo mjesto« (Novi list, 29. jula 1962, str. 6).

Prof. Štefanić je, naime, svojim dugotrajnim i upornim radom obogatio našu nauku tolikim novim naučnim spoznajama da se posljednjih decenija popeo na vrhunsko mjesto na polju hrvatske medievalistike. Svojim širokim horizontom naučnog interesovanja mogao je i kao redaktor i kao direktor okupiti kadar mladih ljudi koje naučno usmjeruje i formira. Pod njegovim rukovođenjem Institut je stekao određeniju individualnost i planski razvitak s težištem na proučavanju fenomena hrvatskog glagolizma u cijelome njegovu historijskom toku i sa sviju aspekata. Institutski zadaci kao i individualni naučni napori obavljaju se u neposrednom kontaktu, po savjetima i uputama prof. Štefanića.

Posebno zaslužuje pažnju njegov redaktorski postupak. Mnogi radovi institutskih izdanja »Slovo« i »Radovi« dotjerani su njegovim primjedbama i sugestijama. Njemu je važan svaki detalj koji vodi do što stvarnijeg rješenja problema. Njegovo udubljivanje u priloge institutskih izdanja uvijek je temeljito, pa su njegove primjedbe oko

moderiranja, oko ocjene vrijednosti pojedinih argumenata tako istinske, logične i objektivne, da je svaki autor, naročito početnik ohrabren da se nakon njegova revidiranja može svojim radom predstaviti naučnoj javnosti. Posebno je vrijedno spomena njegovo izdanje Milčetićeve u konceptu preostale radnje o Berčićevoj ostavštini u Lenjingradu koju je opremio svojim bilješkama (Radovi 2).

Njegova vlastita suradnja u institutskim izdanjima bogata je. S jedne strane je niz već spomenutih rasprava, a s druge su prigodne rasprave i recenzije — koje su uvijek sadržajne. Među prigodnim prilozima ističe se nekrolog msgru dru Svetozaru Ritigu (Slovo 11—12) koji predstavlja profil o jednom istaknutom životu i djelu. Vrlo je bio zapažen jubilarni članak »Tisuću i sto godina od moravske misije« (Slovo 13) naročito stoga što je u njem rezimirao presjek ćirilometodske tradicije kod Hrvata. Od recenzija znatnije su o Vajsovu djelu »Najstariji hrvatskoglagoljski misal« (1952), o Badalićevoj bibliografiji »Jugoslavica usque ad annum MDC« (1962), J. Schütz »Das handschriftliche Missale illyricum cyrillicum Lipsiense« (1964).

Imajući na čelu i u svojoj sredini prof. Štefanića kao direktora, učitelja i bogatog stručnjaka na polju hrvatskog glagolizma Radna zajednica Staroslavenskog instituta želi da je još dugo obogaćuje svojim znanjem i bodri svojom prisutnošću i naučnim auktoritetom.

BIBLIOGRAFIJA

naučnih i stručnih radova Vj. Štefanića*

1930

1) *Jedno nepoznato hrvatsko prikazanje.* Nastavni vjesnik 38, Zagreb 1930, 56—69, 183—187, 234—244.

1931

2) *Historijski podaci o srednjoj školi u Krku.* Izvještaj Realne gimnazije u Krku za god. 1930—31, 1—16.

* Ovdje se ne će navesti Štefanićev prevodilački rad iz studentskih dana (kao što je Boccacciov Dekameron iz 1923-24) kao ni njegovi književni pokušaji, jer ih Štefanić smatra mladenačkim potrebama. Nisu ušli u bibliografiju ni neki članci po novinama (Obzor, Jutarnji list, Književne novine) i u Krčkom kalendaru, jer nemaju veze s njegovim stručnim radom.

1932

3) *Iz prošlosti otoka Krka.* Obzor (1932), br. 197—199.
4) *Dopuna skazanja »Od rojenja Gospodinova«.* Nastavni vjesnik 41, (1932), 40—44.
5) *Ivan Črnčić.* Obzor (1932), br. 4.
6) *Vodič »Otok Krk«.* Obzor (1932), 8. VII.
7) *Uskoci na Krku.* Obzor (1932), 23. XI.
8) *Pred kraljevskom pločom u Baški.* Obzor (1932), 19. VIII.
9) *Interesovanje krčkih glagoljaša za izdavanje glagoljskih knjiga god. 1609.* Nastavni vjesnik 41 (1932—33), 201—204.

1933

10) *Mletački popisi hrvatskih knjiga.* Obzor (1933), br. 54.
11) *Hrvatski otoci.* Obzor (1933), br. 89.
12) *Ivan Milčetić.* Obzor (1933), br. 215—217.
13) *450-godišnjica prve hrvatske štampane knjige.* Obzor (1933), br. 214.
14) *Jedan primjerak prve slovenske štampane knjige.* Glasnik Jugoslovenskog profesorskog društva knj. 14, 1933, 361—365.
15) *Lirika D. Ranjine i D. Zlatarića.* Obzor (1933), 13. XII.

1934

16) *Fragmenat glagoljske notarske knjige Ivana Mantakovića, bašćanskog notara iz god. 1526. i 1527.* Vjesnik Drž. arkiva u Zagrebu VI, 1934, 1—36.
17) *Sujevjerje na Krku u 16. i 17. vijeku.* Zbornik za narodni život i običaje knj. 29, Zagreb 1934, 228—232.
18) *Bašćanska ploča.* Obzor (1934). br. 187.
19) *Hrvatska crkvena prikazanja.* Obzor 1934, 9. XII (prikaz).

1935

20) *Knjige krčkih glagoljaša u XVI stoljeću.* Prilozi za književnost, jezik, istoriju i folklor knj. XV, Beograd 1935, 1—32.
21) *Glagoljski spisi iz krčkog suda.* Obzor (1935), 18. X.

1936

22) *Opatija svete Lucije u Baški i drugi benediktinski samostani na Krku.* Croatia sacra 6 [i posebno], Zagreb 1936, 1—86.
23) *Bizantološki kongres u Rimu.* Obzor (1936), 6. VIII i 6. X.

1938

24) *Bellarmino-Komulovićev kršćanski nauk.* Vrela i prinosi VIII, Sarajevo 1938, 1—50.

25) *Jakov Ledesma i njegov Nauk karstianski 1583,* Sarajevo 1938, I—XLII, 1—36.

26) *Samo je jedan otok Krk.* Krčki kalendar za 1938, Zagreb str. 54—57.

1939

27) *Povijest crkve sv. Vida kraj Dobrinja.* Krčki kalendar za 1939, 32—46.

28) *Narodne pjesme s otoka Krka.* Krčki kalendar za 1939, str. 61—63, i 1940, 21—25.

1940

29) *Prilog za sudbinu Alvaresove latinske gramatike među Hrvatima.* Vrela i prinosi XI, 1940, 12—34.

30) *Ivan Kraljić i njegov glagoljski rječnik.* Građa za povijest književnosti hrvatske knj. XV, 1940, 151—181.

31) *Mali krščanski nauk J. Ledesme u hrvatskom prijevodu od g. 1578.* Vrela i prinosi knj. XI, 1940, 68—91.

32) *Ilirski kolegij u Fermu.* Nastavni vjesnik 48, 1940, 1—6.

1941

33) *Bellarmino—Kašićev »Nauk krstjanski kratak« po izdanju od g. 1633.* Vrela i prinosi knj. XII, 1941, 38—68.

34) *Nikola Brozić.* Nastavni vjesnik knj. 49, 1941, 14—26.

35) *O glagoljašu Ivanu Kraljiću.* Krčki kalendar za 1941, 41—45.

36) *Ivan Matetić-Ronjgov.* Krčki kalendar za 1941.

37) *Ivan Milčetić.* Krčki kalendar za 1941.

38) *Što pišu knjige o otoku Krku.* Krčki kalendar za 1941.

39) *Šime Budinić nije bio na Tridentskom koncilu.* Nastavni vjesnik knj. 50, 1941—42, 358—360.

40) *Akademija.* Hrv. enciklopedija 1 (1941), 127—131.

41) *Baščanska ploča.* Hrv. enciklopedija 2 (1941), 274—276.

42) *Baška.* Hrv. enciklopedija 2 (1941), 277.

43) *Bernard* (u hrv. književnosti). Hrv. enciklopedija 2 (1941), 433—434.

44) *Biblija, prijevodi staroslavenski, hrvatski i dr.* Hrv. enciklopedija 2 (1941), 486—496.

1942

45) *Božične igre.* Hrv. enciklopedija 3 (1942), 197.

46) *Bratovštine kod Hrvata.* Hrv. enciklopedija 3 (1942), 247—252.

47) *Brautić Nikola.* Hrv. enciklopedija 3 (1942), 256.

48) *Brevijari glagoljski.* Hrv. enciklopedija 3 (1942), 290—291.

49) *Brigita.* Hrv. enciklopedija 3 (1942), 304.

50) *Brozić Nikola.* Hrv. enciklopedija 3 (1942), 397.

51) *Brusić Vladislav.* Hrv. enciklopedija 3 (1942), 410.

52) *Buća.* Hrv. enciklopedija 3 (1942), 438—439.

53) *Cehovi (bratovštine) u Dalmaciji.* Hrv. enciklopedija 3 (1942), 656—657.

54) *Cezarije od Heisterbacha.* Hrv. enciklopedija 3 (1942), 701.

55) *Cosmi Stjepan.* Hrv. enciklopedija 4 (1942), 71.

56) *Crijević Ilija.* Hrv. enciklopedija 4 (1942), 96—97.

57) *Čiprovec.* Hrv. enciklopedija 4 (1942), 319.

58) *Čobarnić Josip.* Hrv. enciklopedija 4 (1942), 329.

59) *Čudesa Bogorodice.* (legende). Hrv. enciklopedija 4 (1942), 381.

60) *Dalmatin Jurij.* Hrv. enciklopedija 4 (1942), 495—496.

61) *De Ponte Valerije.* Hrv. enciklopedija 4 (1942), 655.

62) *Didacus Pyrrhus.* Hrv. enciklopedija 4 (1942), 726.

63) *Dijanić Juraj Franjo.* Hrv. enciklopedija 4 (1942), 766.

64) *Petar Zoranić, Planine, tekst s tumačem i rječnikom priredio.* Zagreb 1942, 1—202.

65) *Milan Rešetar* (nekrolog). Književni tjednik, Zagreb, god. 1, br. 6.

1944

66) *Narodne pjesme otoka Krka.* Zagreb 1944, 1—240.

67) *Staroslavenska akademija u Krku.* Croatia sacra 1944, 3—56.

1945

68) *Dimitrović Nikola.* Hrv. enciklopedija 5 (1945), 14.

69) *Divković Matej.* Hrv. enciklopedija 5 (1945), 104—105.

70) *Divnić* (obitelj). Hrv. enciklopedija 5 (1945), 106.

71) *Dragović* (obitelj). Hrv. enciklopedija 5 (1945), 238.

72) *Dubašnica.* Hrv. enciklopedija 5 (1945), 352.

73) *Dubrovnik* (književnost). Hrv. enciklopedija 5 (1945), 380—384.

1949

74) *Salamunova pisma.* Građa za povijest književnosti XVII, 1949, 197—205.

75) *Stošićev legendarij.* Građa za povijest književnosti XVII, 1949, 206—220.

1950

76) *Marko Marulić.* Judita, tekst i komentar. Zagreb 1950, 23—160.

77) *Još Marulićevih stihova.* Marulićev zbornik, Zagreb 1950, 279—298.

1951

78) *J. Radonić: Štamparije i škole rimske kurije* (recenzija). Historijski zbornik IV, 1951, 258—270.

79) *Jedna hrvatskoglagoljska inkunabula.* Rad JAZU 285, 1951, 53—93.

1952

80) *U Rječniku Jugoslavenske akademije sv. 53, 1952,* obradba riječi: *pržeć- psik i purman-pustajliti.*

81) Vj. Štefanić i L. Košuta: *Arhiv bivše osorske biskupije.* Starine JAZU 43, 1952, 289—332.

82) *Glagoljski notarski protokol iz Draguća u Istri* (1595—1639). Radovi Staroslavenskog instituta I, 1952, 73—174.

83) *Josip Vajs: Najstariji hrvatskoglagoljski misal* (recenzija). Slovo I (1952), 47—55.

1953

84) *Novija istraživanja o Kločevu glagoljašu.* Slovo 2, 1953, 67—74.

85) Gršković—Štefanić: *Nike uspomene starinske J. A. Petrisa.* Zbornik za narodni život i običaje 37, Zagreb 1953, 81—143.

86) *Dragućka starina.* Riječka revija II, 1953, 25—30.

87) *Fr. Grivec, Žitja Konstantina in Metodija. Ljubljana 1951.* (recenzija) Slovo 3, 1953, 70—72.

88) *Rad na proučavanju arhiva Osorske biskupije.* Ljetopis JAZU 57, 1953, 163—167.

89) *Izvještaj o istraživanju glagoljskih akata po otoku Krku.* Ljetopis JAZU 57, 1953, 256—257.

1954

90) *Glagoljica u Rijeci.* Riječki Zbornik, Zagreb 1954, 393—435.

91) *Dvije frankopanske glagoljske darovnice Pavlinima.* Zbornik Historijskog instituta, vol. 1, Zagreb 1954, 137—148.

92) *Još tri glagoljske isprave bašćanskog notara Mantakovića iz godine 1514 i 1527.* Zbornik Historijskog instituta, vol. 1, Zagreb 1954, 149—153.

93) *Izvještaj o evidentiranju glagoljskih rukopisa na otoku Krku.* Ljetopis JAZU 59, Zagreb 1954, 57—63.

1955

94) *Kločev glagoljaš i Luka Rinaldis.* Radovi Staroslavenskog instituta knj. II, Zagreb 1955, 129—153.

95) *Oporuka Matija Baromića.* Radovi Staroslavenskog instituta knj. II, 1955, 231—234.

96) *O prvom izdanju glagoljskog brevijara* (recenzija). Slovo 4—5, Zagreb 1955, 108—111.

97) *Akademija.* Enciklopedija Jugoslavije 1 (1955), 26—28.

98) *Baromić Blaž.* Enciklopedija Jugoslavije 1 (1955), 379.

99) *Baromić Jakov.* Enciklopedija Jugoslavije 1 (1955), 379.

100) *Bašćanska ploča.* Enciklopedija Jugoslavije 1 (1955), 384—387.

101) *Bedričić Silvestar.* Enciklopedija Jugoslavije 1 (1955), 407.
Jugoslavije 1 (1955), 494—499.

102) *Biblija, staroslavenski prijevod, hrvatski prijevodi.* Enciklopedija

103) *Blažiolović Jakov.* Enciklopedija Jugoslavije 1 (1955), 623.

104) *Bogdan Petar.* Enciklopedija Jugoslavije 1 (1955), 631.

1956

105) *Glagoljaši u Kopru.* Starine 46, Zagreb 1956, 203—331.

106) *Bratovštine.* Enciklopedija Jugoslavije 2 (1956), 186—188.

107) *Brautić Nikola.* Enciklopedija Jugoslavije 2 (1956), 190.

108) *Brevijari, brevijari hrvatskoglagoljski.* Enciklopedija Jugoslavije 2 (1956), 199—201.

109) *Brozić Nikola.* Enciklopedija Jugoslavije 2 (1956), 242.

110) *Budinić Šimun.* Enciklopedija Jugoslavije 2 (1956), 251—252.

111) *Čikulin Ivan Franjo.* Enciklopedija Jugoslavije 2 (1956), 595.

112) *Dalmatin Antun.* Enciklopedija Jugoslavije 2 (1956), 650.

1957

113) *Splitski odlomak glagoljskog misala starije redakcije.* Slovo 6—8, Zagreb 1957, 54—133.

114) *Ladislaus Polgár,* Bibliographia de Historia societatis Jesu in regnis olim corona Hungarica unitis (1560—1773). Romae, Institutum historicum S. J. 1957. Str. XIX + 184 (Prikaz). Historijski zbornik X (1957). 264—265.

1958

115) *Glagoljski zapis u Čajničkom evanđelju i u Radosavljevu rukopisu.* Zbornik Historijskog instituta II, Zagreb 1958, 5—15.

1960

116) *Glagoljski rukopisi otoka Krka.* Djela JAZU knj. 51, Zagreb 1960, 1—455 + 33 fotokopije izvan teksta.

117) *Slovník jazyka staroslověnského.* Slovo 9—10, Zagreb 1960, str. 207—211 (recenzija).

118) *J. Vašica — J. Vajs, Soupis staroslovanských rukopisů Národního musea v Praze.* Praha 1957, Slovo 9—10, 1960, 174—177 (recenzija).

119) *Inkunabule hrvatskoglagoljske.* Enciklopedija Jugoslavije 4 (1960), 365—366.

1961

120) *Riječki fragmenti — glagoljica u riječkoj općini.* Zbornik Historijskog instituta, knj. III, Zagreb 1961, 215—287.

1962

121) *Svetozar Ritig.* (In memoriam). Slovo 11—12, 1962, 5—13.

122) *Problem rječnika južnoslavenskih redakcija staroslavenskog jezika.* Slovo 11—12, 1962, 181—187.

123 *J. Badalić, Jugoslavica usque ad annum MDC.* Slovo 11—12, 1962, 225—231. (recenzija).

124) *Karaman Matej.* Enciklopedija Jugoslavije 5 (1962), 200—201.

125) *Krk, Kulturnohistorijski pregled.* Enciklopedija Jugoslavije 5 (1962). 422—424.

126) *Levaković Rafael.* Enciklopedija Jugoslavije 5 (1962), 521—522.

1963

127) *Tisuću i sto godina od Moravske misije.* Slovo 13, Zagreb 1963, 5—42.

1964

128) *Glagoljski Transit svetog Jeronima u starijem prijevodu.* Radovi 5, Zagreb 1964, 99—161.

129) *Schütz Joseph, Das handschriftliche Missale illyricum cyrillicum Lipsiense.* I. u. II. Band. Otto Harrassowitz, Wiesbaden 1963. Die Welt der Slaven IX, Heft 3, 1964, 328—336 (recenzija na njemačkom jeziku).

130) *Isto*, Slovo 14, 1964. 147—154 (recenzija na hrvatskom jeziku).

131) *Roko Rogošić.* (In memoriam). Slovo 14. 1964, 130—131.

1965

132) *Milčetić Ivan.* Enciklopedija Jugoslavije 6 (1965), 108.

133) *Misal, hrvatskoglagoljski misali, latinski misali.* Enciklopedija Jugoslavije 6 (1965), 133—135.

134) *Die glagolitische Kursivschrift.* Die Welt der Slaven, X, Wiesbaden 1965.

135) *Glagoljski rukopisi Jugoslavenske akademije.* (u štampi).

Tisak: Štamparski zavod »OGNJEN PRICA«, Zagreb — 1966